

Oppisviesti

1/2016

43. vuosikerta

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Kotisivu: www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi

Sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi

Sisällys

Puheenjohtajalta.....	3
Nainen ja valta.....	4
Sinistä ja vihreää.....	5
Kokkausta lasten kanssa.....	6
Juustoinen granaattiomenasalaatti.....	7
Vanhanajan kyläkauppa.....	8
Zachris Castrenin säätiön apurahan hakuohje.....	9
Zachris Castrenin säätiön apurahat ja toiminta.....	10
Lauluharrastus.....	12
Tunnusta rakkautesi musiikkiin	13
Zachris Castrenin säätiön palkitut 2015.....	14
Maisa - Silkkikutomon kankuri.....	17
Matkakertomus Kiinasta.....	19
Työväenopiston aarreaitta!.....	23
Kulttuuri-ilta Opistotalossa.....	26
Ohjelmalliset ilmat.....	28
Oppiskahvio.....	29
Kesää odotellessa ja palsta-asiat.....	30
Yhdistyksen retket 2016.....	31
Jäsenedut.....	32
Vuosikokouskutsu.....	33
Opistolaisyhdistyksen hallitus 2016.....	34
Hallituksen ja toimikuntien jäsenet 2016.....	35

Sivu 6

Sivu 19

Sivu 23

Sivu 26

Puheenjohtajalta

”Opisto tarjoaa mahdollisuuden erilaisten ihmisten kohtaamiselle”

Ritva Nuutinen

Hyvät opiskelijat

Tätä kirjoittaessani tulee lunta. Sitä tulee oikeastaan taivaan täydeltä niin, että kohta on kaikkialla suuret kinokset. Lapset ovat varmaankin ihastuksissaan lumesta ja sen leikeistä.

Mutta me täällä Suomessa olemme osanneet varautua kunnan talveen, lumeen ja pakkaaseen. Uutisissa saimme nähdä muun maailman vaikean tilanteen. Lunta on kaikkialla vaikka kuinka paljon. Kaduillakin saivat liikkua vain hälytysajoneuvot ja lumiaurat lumen poistamiseksi. Kesää kohti olemme menossa. Lumikausi jäänee lyhyemmäksi kuin muutamina viime vuosina.

Opistokausi on alkanut. Me kaikki, jotka olemme mahtuneet kursseille, olemme innokkaina itsemme kehittämiseen. Mitä se sitten itse kunkin kohdalla onkaan. Vapaan sivistystyön oppilaitoksissa opiskelu on omaehtoista opiskelutavoitteisiin liittyvää toimintaa.

Aikuisopiskelun vaikutukset ovat moninaisia. Kiinnostavien

aineiden oppiminen ja taitaminen on monelle monien vuosien jatkumoa. Vapaan sivistystyön opinnoilla on mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen.

Jokainen voi itse laatia opiskelu- tai harrastustarpeensa. Niiden kautta voimme kokea elämänpäi- rin laajentumista, yhteisöön kuulumista ja samalla sekä henkinen, että fyysinen hyvinvointi lisääntyy.

Oppimiselle tulee jatkuvasti uusia muotoja ja monille meistä haasteet ovat lähes ylivoimaisia. Tietotekniikan taidot ja viestintä ovat välttämättömiä taitoja jokaisen meidän arjessa. Näille taidoille saamme korkeatasoista opetusta omassa opistossamme.

Miten vastata uusiin haasteisiin monikulttuurisuuden lisääntyessä kovalla vauhdilla? Mitä meiltä valtaväestöltä odotetaan ja miten se vaikuttaa kaikkeen, totuttuihin ympyröihimme?

Opistolla on kovat haasteet, tarvitaanko meitä opiskelijoita joi- hinkin tehtäviin mukaan, ja mitkä

valmiudet meillä yhdistyksenä ja yksilöinä mahdollisesti ovat.

Opistolaisyhdistys on kohta satavuotishistoriansa aikana ollut eri tavoin mukana opiskelijatoiminnassa.

Nyt pitää löytää uusia keinoja ja tapoja opiskelijoiden mukaan saamiseksi yhdistyksen toimintaan.

Opisto tarjoaa mahdollisuuden erilaisten ihmisten kohtaamiselle ja vuorovaikutusten lisääntymiselle eri kulttuureista tulevien opiskelijoiden kanssa.

Miten osallistumme ja osallistamme meitä ja uusia mukaan tulevia kuntalaisia ja opiskelijoita tämän päivän Helsingissä?

Toivotan kaikille antoisaa opiskelukautta lämmintä ja virkistävää kesää odotellessa.

Ritva Nuutinen

Kirjoittaja on Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistyksen puheenjohtaja

Nainen ja valta

Teksti: Sirkka-Liisa Sandelin-Nertamo

Ei siitä ole kuin sata vuotta,
kun perheeseen syntyi tyttö suotta.
- tuli tyttö – tuli turhaa
ei nyt sentään Suomessa tehty lapsenmurhaa,
mutta Kiinassa tähän päivään asti
oli tytön sikiöstäkin päästävä irti nopeasti.

Tytön on oltava ahkera ja nöyrä,
ei se mitään, jos selästä tulee köyrä,
kun juoksee, kuuraa ja kumartaa
sekä enoilleen ehkä ”onnea” antaa
ja häpeän ja syyllisyyden itse yksin kantaa
vaan kuka milloinkaan tytön parantaa?

Onko tytöllä edes sielua?
Ei ainakaan saa tunteet kiehua!
Pitää jäädä kotiin kukkumaan
ja palvella poikia – pääsevät nukkumaan,
kun pojat rakkaat koulussa raatavat
ja kaikenmaailman opit päähänsä kaaatavat.

Oli Suomessa kerran Sillanpään Miina,
hän ministerinä oli miehille piina.
Toi esiin kaupungin palvelusväen,
joka raatoi – ei itselle lain,
ei ollut omaa perhettä eikä kotia tällä väellä
vaan eli elämänsä isännän eväillä.

Aikanaan tytötkin kouluun lähti
niin syttyi elämän toivon tähti.
Tytöt menestyi koulun penkillä,
mutt’ olivat kuulemma ahkeruuslenkillä
- pojat on poikia, pojat on poikia
ei ole älypaita toisia!

90-luku sen tuotti,
ett’ jo pörssiyhtiöt luotti:
naiset johtoon, koti myös hohtoon
ja lapset, mies mukaan
kaikki yhdessä punaiseen tupaan;
- mä raataa myös kotona lupaan.

Mutt’ maailma on miesten:
sen lausuvat naisetkin seisten.
Kieroilu, kateus kuultaa läpi politiikan,
lyö tantereeseen joka naisiikan.
Niin lähtee mäkeen Annelit ja Jutat,
eikä pilkan kohteena ollut vain sukat?

**Mutta nousee Suomen nainen oiva
nyt jo on fanfaarit soiva.
Ota askel euroa kohti
- se tasavertaisuuteen johti!
Sull’ on taskussa ”viiva punainen”
ja sitä kautta tulevaisuus ruusuinen!**

Sinistä ja Vihreää

”Kun Äiti Itämeri lähettää aaltonsa rantaan, ne kohtaavat eri värisinä kallion, hietikon ja kaislikon. Pitää vain pysähtyä katsomaan”

Teksti: Heka Mäkinen

Kun on syntynyt ja kasvanut Helsingin niemellä meri on väkisinkin uinut luihin ja ytimiin. Sen elementit kiinnittävät aina huomion, millaisia suolavesiä sitten sivuuttaakin. Ja yksi meren tärkeimmistä elementeistä on ehdottomasti sen väri.

Itämeri oli tietysti minun ensimmäinen tuttavuuteni, tarkemmin Suomenlahti. Erityisesti mieleeni on kuitenkin nähnyt Saaristomeren Nauvo. Vietin siellä viisi kesää parin hehtaarin saarella. Vesi siellä oli äärimmäisen kirkasta, jokainen sorajyvänen erottui viidestä metristä. Kun siellä sukelsi, koko vesimassa kylpi vaalean vihreässä valossa, kaukaisuuteen asti. Humuspitoisissa järvissämme, kirkkaissakin, vedet ovat tummia.

Välimeri on sinisyydessään omaa luokkaansa. Osasyyn tähän on sen saastuneisuus, kasviplanktonia on vähänlaisesti. Juuri se antaa vesille vihreän sävyn.

Atlantti vyöryi täyteläisen smaragdiseena, kun teini-ikäisenä pääsin vanhempieni kanssa ajelemaan Ranskan rannikkoa ylös. Maiseman historiallisena

mausteena olivat tasaisin välimatkoin töröttävät rikkiammutut saksalaisten bunkkerit. Siellä koin myös ensi kerran suolaisuuden eron valtameren ja murtoveden välillä.

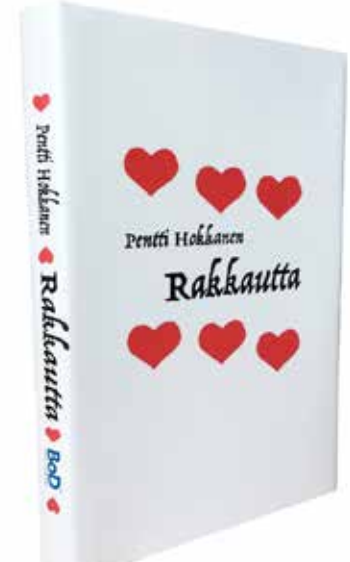
Vaikuttavin oli kuitenkin Intian valtameri Itä-Afrikan rannikolla. Päiväntasaajan huikaisevassa paiseteessa vesi oli upean sinistä, sitä korostivat valkoiset hiekkarannat. Valon vähetessä esiin tuli syvän vihreä väri. Kaiken kruununa oli pitkä valliriutta, mihin aallot lakkaamatta murtuivat nostaen näkyviin valkean vaahtokuovan. Se erottu yön pimeydessäkin – valtameri ei nuku koskaan.

Varsin erikoisen värityksen näin Karibialla kuusikymmenluvun lopulla. Sikäläinen isäntäni vei minut Puerto Ricon saaren eteläiseen osaan, missä teimme öisen veneretken Salinasin pikkukaupungin edustalle. Planktoneliöt hohtivat kimaltavaa valo, veneemme kulki kuin miljoonan kiiltomadon seassa.

Meriveden eri värisävyjä nähdäkseen ei onneksi tarvitse matkustaa maan ääriin. Sen kun klabbaa

rantsuun tölissä, Gresassa tai Brunsassa. Kun Äiti Itämeri lähettää aaltonsa rantaan, ne kohtaavat eri värisinä kallion, hietikon ja kaislikon. Pitää vain pysähtyä katsomaan.

Tarttee tsiigaa snygisti, ei vleekesti.

Rakkautta, on 212 sivuinen, kovakantinen Books on Demand: in kustantama romaani, jonka syntyyn vaikutti eräs työväenopiston videokäsikirjoituskurssi, kertoo päähenkilön, Liisan, muutamasta tapahtumarikkaasta vuodesta. Ajasta, jolloin hän kokee olevansa kahden miehen loukussa.

Romaanilla on oma julkinen facebook sivu: **Rakkautta**.

Romaani on saatavissa mm. kirjoittajan netti-kaupasta Penan Puoti:
<http://holvi.com/shop/LbJFLW/>

18,90 kpl + mahdolliset postikulut:

Kaikkea hyvää, varsinkin **Rakkautta**, meille kaikille t: esikoiskirjailija Pentti Hokkanen.

Kokkausta lasten kanssa

Teksti ja kuva: Liisa Kotimäki

Ruokakurssit sopivat kaikille, jotka ovat kiinnostuneita ruoasta, erilaisista makumaailmoista, ravitsemuksesta, ruoanvalmistuksesta ja leipomisesta.

Helsingin työväenopiston kurssit ovat pääasiassa tarkoitettu aikuisille. Myös lapsi ja aikuinen -kursseja järjestetään eri teemojen mukaan. Näitä järjestetäänkin yhä enenevässä määrin, koska kiinnostusta on ollut runsaasti.

Työväenopiston kevään 2016 laajasta kurssitarjonnasta esimerkiksi "Perheet keittiössä" aihealueelta löytyy monenlaisia teemoja. Esimerkiksi "Päivä prinsessana" -teema, valmistetaan pizzoja, leivotaan lasten kanssa laskiaisena tai ystävänpäiväleivontaa lasten kanssa. Lisäksi tarjolla on lapset makumatkalla Ranskassa -kurssi, lasten kanssa Italian, Ranskan, Thaimaan, Kreikan keittiössä jne., muutamia esimerkkejä poimiakseni. Kurssit pidetään yleensä viikonloppuisin.

Nämä "Perheet keittiössä" ruoanvalmistuskurssit ovat tarkoitettu kouluikäisille ja sitä nuoremille lapsille yhdessä heidän vanhemmilleen, isovanhemmille tai vaikkapa kummeille. Kurseilla lapsi ja aikuinen yhdessä valmistavat maukkaita ruokia ja leivonnaisia. Samalla opitaan keittiössä toimimista ja myös hyviä tapoja.

Kokkaaminen kehittää monenlaisia taitoja. Kasvatusasiantuntijoiden mukaan lasten kanssa yhteisen ruoan laittaminen ja leipominen voi edistää turvallisia ja terveellisiä elämäntapoja sekä opettaa lisäksi sosiaalisia taitoja.

Leipominen tarjoaa oivallisen tilaisuuden opetella.

Lapset touhuavat innokkaasti keittiössä ja loihtivat aikuisten kanssa, opettajan johdolla, herkullisia aterioita ja lämpimäisiä. Ruokailemme lopuksi yhdessä. Yhdessä valmistetut herkut kaatoavat ruokaillessa parempiin suihin. Toivottavasti yhteinen kokkaustuokio jättää lapsille myös tuoksuvan muistijäljen. Kokkaustuokiot ovat mainio tapa viettää lasten kanssa aikaa yhdessä ja samalla siirtää oppeja eteenpäin niin, että kotitaloustaidot siirtyvät seuraavallekin polvelle. Yhdessä tekemisen hauskuus, leivon-

nan tuoksut, taikinan maistelu ja maukas lopputulos palkitsevat niin pienemmät kuin isommatkin kokkaajat ja tekevät päivästä onnistuneen. Käden taidot tuovat turvallisuutta

Leivonnan ja ruoanvalmistuksen eri vaiheet kehittävät myös motoriikkaa. Anna lapsen itse mitata, sekoittaa, siilata, vatkata, pyöritellä, kaulita, sivellä ja pilkkoa, vaikka se kestäisi hetken kauemmin eikä jälkikään olisi heti täydellisintä. Eri keittiövälineiden käyttö harjaannuttaa käden sekä silmän yhteistyötä ja näin valvotussa tilanteessa esimerkiksi veitsen käytön opettelu on tärkeää.

Kuitenkin on muistettava suhteuttaa tehtävät lapsen ikään ja kykyyn ymmärtää erilaisia riskejä. Kun uuni on kuuma, kulho painava tai veitsi terävä, vastuu turvallisuudesta on aina aikuisella, mutta yhdessä tehtäessä lapsi oppii turvallisia työtapoja.

Olen Patrician mummi ja yhdessä olemme osallistuneet Helsingin työväenopiston kokkauskursseille jo useamman vuoden ajan. Hän on oppinutkin hyvin itsenäiseen ahertamiseen kodin keittiössä ja on oikein innostunut kokkaaja. Hän on myös videoinut ja ladannut Youtubeen valmistamistaan kakuista vaihe vaiheelta eteneviä ohjeita.

Juustoinen granaattiomenasalaatti

Teksti ja kuvat:
Liisa Kotimäki

Seuraavan salaatin ohje on työväenopiston viime syksyn lapsi-aikuinen kurssilta. Ohjetta kokkaaja on hieman mukaillut oman mieltymyksen ja makunsa mukaiseksi.

Patrizia 11 v. ja granaattiomenasalaatin valmistus.

1	granaattiomena
2	päärynää
3 rkl	sitruunamehua
150 g	vuonankaalia
150 g	emmental juustoa
2 rkl	omenaviinietikkaa
1	appelsiini
3 tl	juoksevaa hunajaa
4 rkl	oliiviöljyä
	mustapippuria ja suolaa

Nouki graniittiomenan siemenet kulhoon. Kuori päärynät, poista keskustat ja kuutioi päärynät. Tiputa päärynänpaloille sitruunamehua, etteivät ne tummuisi. Paloittele juusto.

Asettele vuonankaalit tarjoiluvadille, juuston palat, päärynät ja graniittiomenan siemenet.

Purista puolikkaasta appelsiinista mehut ja sekoita kulhossa viinietikka, 3 rkl appelsiinin mehua, hunaja ja oliiviöljy. Lisää mustapippuria ja suola. Kaada kastike salaatin päälle.

Vanhanajan kyläkauppa

”Kyläkauppias tulee pientäkin alkutuottajaa vastaan”

Teksti ja kuva: Pauli Virvonen

Kauppa elää tarpeista. Kyläläisten arkinen toiminta luo puitteet, mikä myy mikä ei käy kaupaksi. Riskinä on, että kallis tavara jää hyllyyn.

Kauppiaan on oltava reilu. Tämä ei tarkoita nykyistä reilua kauppaa, joka pyrkii estämään riistoa maailmanlaajuisesti. Kyläkauppias tulee pientäkin alkutuottajaa vastaan. Hän ostaa lähinaapurien ja viljelijäin tuotteita ja myy niitä edelleen tukkuun sekä maakunnan ravintoloille. Tuontiakin on, kuten ulkomaisien mausteiden: suolan, teen, kahvin ja joidenkin hedelmien. Asiakaspalvelu on rooli. Menestyvän kauppiaan pitää olla kohtelias, huomaavainen ja tarkka.

Ennen vaa`at ja puntarit tarkastettiin määrävuosin. Kauppias näki jo 1900-luvulla pienvaa`alla gramman tarkasti esimerkiksi mausteiden painot. Usein ne tulivat siitä huolimatta valmispusseissa tukusta.

Vaakoja ja puntareita löytyi joka lähtöön. Isoimmat säkit ja ruhot punnittiin ulkoisella kymppivaa`alla (1 kilon paino vastasi kymmentä). Pienriistan: jänisten, metsojen ja sorsien ruhot voitiin vaa`ata puntarilla, jonka päässä oli koukku. Ravut mitattiin 10

sentin puisella vaaksamitalalla. Kangasta ja kalaverkkoa mitattiin joko puisella keppimitalla tai tavallisella metrimitalalla. Bensiniä myytiin tynnyristä pumppaamalla lasimittarisäiliöstä suoraan tankkeihin tai esimerkiksi öljyä

Koskioisen museokauppa 1940-luvulta.

kaadettiin mittakannulla ostajan kanistereihin.

Keväisin jopa tuorekalaa eli pääasiassa silakkaa myytiin kiloittain. Sitä tuotiin Porista sadan kilometrin päästä. Se oli kuin torimyyntipäivä nykyisin. Kala teki kauppansa hetkessä aamuvirkuille ostajille. Kyläkauppamme ei myynyt maitoa. Lähes jokainen mökki, pieninkin omisti lehmän tai kaksi ja muutaman kanan. Mai-

toa sai myöskin ostaa omaan kannuun suoraan maidontuottajilta.

Ostajat kulkivat usein hevosilla. Hevospuomi seisoi makasiinin edessä. Siihen mahtui muutama hevosajoneuvo kerrallaan. Niille etsittiin heinäsäkki eteen kaupanteon ajaksi. Talvella kuljettiin reellä, kesällä reki vaihtui rattaisiin. Lumisena aikana asiakkaat saattoivat joko hiihtää tai potkukelkkailla kauppaan. Pikkuautoja oli hyvin vähän vain harvoilla rikkaimmilla sodanjälkeisinä pulavuosina.

Viime aikoina olen penkonut papereitamme muuttoruljanssin yhteydessä ja löytänyt monia ilon aiheita ja muistoja niistä riittä.

Viisitoista vuotta sitten lähes 90-vuotias kertoi tarinaa, että kaupassa käynti oli suuri tapahtuma. Kauppaan lähdettiin vajaan 20 km:n takaa Korvenperältä. Sitä valmisteltiin pari-kolme päivää. Isä ja poika ajoivat hevosreellä kauppaan talvipakkasella.

Pikku pojalle jäi siitä ikimuisto, kun minun isäni oli kaupan päälle laittanut irtokarkeista puotipaperiin käärityn 'truutin' ja antanut sen lahjaksi asiakkaansa kymmenvuotiaan lapsen käteen. Pojan pitkä kotimatka rekivällyjen alla taittui iloisesti vihellellä.

ZACHRIS CASTRENIN SÄÄTIÖN APURAHAT

Zachris Castren säätiö jakaa apurahoja Helsingin suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille opiston ulkopuolella tapahtuvia jatko- ja täydennysopintoja varten.

Apurahojen hakuaika on huhtikuu

Hakulomakkeita ja -ohjeita saa opistojen toimipisteistä ja opistolaisyhdistyksen kotisivuilta www.hel.fi/tyovaenopisto/opiston/esittely.

Hakemukseen on liitettävä opintotodistus, jonka voi pyytää työväenopiston toimipisteistä sekä stipendikurssin järjestäjän kurssiesite.

Puutteellisia hakemuksia ei käsitellä.

Kaikille hakijoille ilmoitetaan päätöksestä.

Hakemukset palautetaan osoitteella:

*Zachris Castrenin säätiö, PL 0530
00990 Helsingin kaupunki*

Lisätietoja: Säätiön puheenjohtaja Ritva Nuutinen 040-5555 062, ritva.nuutinen@luukku.com

Zachris Castrenin säätiön apurahat ja toiminta

”Opistolaisyhdistyksen 60-vuotishistoria 1920-1980 kertoo, että Zachris Castrén esitti rahaston syntysanat jo vuonna 1915 keskustelupiirin kokouksessa”

Teksti ja kuva: Taina Saarinen

Zachris Castrenin säätiö jakaa stipendeinä kymmeniä tuhansia euroja vuosittain vapaan sivistystyön opintoihin Helsingin työväenopiston opiskelijoille. Kahdeksan vuoden aikana säätiö on jakanut yli 375 000 euroa Helsingin työväenopiston opiskelijoiden itsensä kehittämiseen. Vuonna 2008 hakemuksia tuli 98 kappaletta, joista ulkomaisiin kursseihin 16. Viime vuonna hakemuksia tuli kaikkiaan 168 ja 54 ulkomaille. Naisten tekemiä hakemuksia oli viime vuonna 141 ja miesten 24 ja ryhmien hakemuksia 3 kpl. Aivan kaikki eivät saaneet apurahaa, euroina 82 056 euroa haettiin ja hyväksyttyjä hakemuksia oli 74 600 euron edestä.

Mitä tämä oikein on, miten tämä on mahdollista? Aiemmin stipendirahasto jakoi tukea itsensä kehittämiseen vapaan sivistystyön kursseilla. ZC säätiö perustettiin vuonna 2008 ja syynä säätiöintiin oli Zachris Castrénin pojanpojan Seppo Castrénin

lahjoittama miljoonan euron osakesalkku, jonka tuotto jaetaan stipendeihin. Säätiön hallitus on valittu opistolaisyhdistyksen ja opiston edustajista. Stipendien jako, vuoden aikuisopiskelijan palkitseminen sekä lahjoittajien hautojen hoidot ja säätiön omissa omissa olevista lahjoitusvaroista huolehtiminen ovat säätiön tehtävinä.

1910-luvulla oli huoli siitä, että kaikilla ei ole taloudellisia mahdollisuuksia kehittää itseään ja osaamistaan. Opistolaisyhdistyksen 60-vuotishistoria 1920-1980 kertoo, että Zachris Castren esitti rahaston syntysanat jo vuonna 1915 keskustelupiirin kokouksessa. Kaupunki oli saanut lahjoituksena summan, jonka korot oli tarkoitettu nuorten, alle 21-vuotiaiden työläisten opiskelun tukemiseen. Seuraavinkin vuosina jaettiin stipendejä, mutta vuonna 1927 anottiin ”Tasavallan opetusministeriöstä” 5 000 markkaa ja kaupungilta 10 000 markkaa

varattomien opiskelijoiden jatko-opintojen tukemiseen. Varoja saatiinkin ja stipendejä voitiin jakaa.

Ensijohtaja Zachris Castrenin stipendirahasto perustettiin 1937. Vuonna 1938 Castrenin kuoleman kunniokomiteaksi monet tahot lahjoittivat stipendirahastoon varoja. Onnittelu- ja suruadresseilla saatiin lisää varoja, samoin opintovälinemyynnillä. 1950-luvulla opistosta elämälleen paljon saaneet muutamat opiskelijat lahjoittivat stipendirahastoon testamenteilla jäämistöään. Opistolainen Anni Pöysä kuoli 1944 ja jätti koko omaisuutensa rahastolle. Samoin Aadolf Kuusisto, joka jätti jäämistönsä osan. Lahjakirjalla Selma Vettenranta-Grahn antoi myös osan omaisuudestaan stipendeiksi ja Aarne Linnala muisti Vuosannan kesäkotia testamentissaan. Vuosannasta on jouduttu luopumaan 2000-luvun alussa, mutta lahjoitus hyödynnettiin osana stipendirahastoa.

”Opiston opiskelijoilla on mahtava mahdollisuus jatkaa apurahojen turvin itsensä kehittämistä työväenopiston kauden ulkopuolella ja joskus sen aikanakin”

Oppisviestiin on haastateltu viime vuosina stipendinsaaajia. Tilanne on nykyisin toinen kuin 1900-luvun alkuvuosina. Silti edelleen moni stipendin saaja kertoo, että kesäkurssi olisi jäänyt vain haaveeksi, jos stipendiä ei olisi ollut.

Nykyisin stipendin saamisen ehtona on, ettei ole kahteen vuoteen saanut stipendiä ja että on opiskellut kaksi edellistä työkautta Helsingin työväenopistossa. Opiston opiskelijoilla on mahtava mahdollisuus jatkaa apurahojen turvin itsensä kehittämistä työväenopiston kauden ulkopuolella ja joskus sen aikanakin. Näin rehtorin ja säätiön varapuheenjohtajan näkökulmasta on hienoa voida jatkaa tätä oikeastaan 100 vuotta jatkunutta perinnettä ja siten antaa mahdollisuuksia niin kielten, kädentaitojen, kuvataiteen, musiikin ja monen muun aiheen opintoihin. Se, että viime vuosina ulkomaiset opinnot ovat rynnineet mukaan hakemuksiin, on hienoa. Tosin säätiön hallitus on pohtinut, että kotimaisia opintoja painotetaan jatkossa hieman enemmän ja ulkomaisiin kursseja tuetaan osallistumiskustannuksiin, mutta ei enää matkoihin.

Zachris Castrénin hauta Hietaniemen hautausmaalla. Haudalle viedään kynttilä joka vuosi.

Taina Saarinen on Helsingin työväenopiston rehtori ja Zachris Castren säätiön varapuheenjohtaja.

Jorma Eskola

Lauluharrastus

*“Laulu virkistää ja piristää, ja
kaiken lisäksi se on hauskaa”*

Teksti: Jorma Eskola

Eläkkeelle jäätyäni aloitin lauluharrastukseni Helsingin työväenopistossa. Tämä harrastus jatkuu edelleen ja laulan nykyään kahdessa työväenopiston sekakuorossa ja lisäksi mieskuoro Malmin mieslaulajissa, joka täytti viime vuonna jo 70 vuotta.

Niin kuin kaikki lapset, minäkin lauloin kansakoulun kuorossa jouluihin ja kevätjuhliin. Ne esityksetni olivat hyvin vaatimattomia, minkä osoittivat myös todistuksien kuutoset ja seiskat. Kansakoulun jälkeen meninkin sitten noin 50 vuotta, ennen kuin aloitin varsinaisen lauluharrastuksen. Silloin kymmenen vuotta sitten en olisi mitenkään uskonut, miten voimakkaaksi ja mieluiseksi se voisi minulle muodostua.

Suurin ansio kuuluu kannustaville opettajilleni. Alkuvaiheessa Satu Luomajoelle (silloinen Salesvuo) ja nykyiselle Essi-Reetta Särkämölle. Nyt vuosien harjoittelun jälkeen laulu alkaa sujua mukavasti. Huomaan nauttivani kuorojen harjoituksista ja

esiintymisistä. Tietenkin oman virikkeellisen lisänsä antaa yhteinen harrastus muiden laulajien kanssa. Varsinaisen laulamisen lisäksi haastetta tuo stemmalaulannan opettelu. Siihenhän koko kuorolaulanta perustuu ja hyvä sovitus saa esityksen kauniisti soimaan. Aina se ei ole helppoa, mutta hyvien opettajien avulla ja yhteisellä harjoittelulla sekin alkaa sujua.

Olen erittäin kiitollinen Zachris Castrenin säätiön minulle myöntämästä kahdesta apurahasta laulun opiskelua varten. Ensimmäisen apurahan ansiosta sain opetusta Essi-Reetta Särkämöltä (v. 2012) ja toisen Malmin mieslaulajien taiteelliselta johtajalta Kirsi Tunkkarilta (v. 2015). Nuo molemmat kurssit ovat hienosti tukeneet tätä nykyisin tärkeintä harrastustani.

Kuoroissa tarvitaan mieslaulajia. Tulkaa rohkeasti mukaan! Laulu virkistää ja piristää, ja kaiken lisäksi se on hauskaa.

Tunnusta rakkautesi musiikkiin ja aloita opiskelusi työväenopistolla

”Olen saanut olla ihanassa ryhmässä, jossa iällä ei ole ollut merkitystä. Kaikilla on sama rakkaus ja palo oppia”

Teksti ja kuvat: Merja Eklund

Eila Taskinen piti kosmetologin työstään, mutta veli alkoi kannustaa aloittamaan jotakin uutta. Asiakkaaltaan Eila kuuli rullattavasta pianosta, jonka veli tilasi Hongkongista asti nettikaupasta.

Samalla Avoin konservatorio ilmoitti lehdessä ”Musiikinopetusta aikuisille taitotasoon katsomatta, ilmoittautuminen 7.-16.1.2009”. Hän soitti arastellen ilmoituksen puhelinnumeroon ja keskustelu oli johdatus. Eila oli itseksensä harjoitellut rullapianolla, mutta ymmärsi sen leluksi ja taas ihana veli tuli

Rullapiano

pistolla ja uusi elämä. Työstään Eila malttoi jäädä eläkkeelle ja musiikin opiskelu valtasi elämän. Hän on saanut olla ihanassa ryhmässä, jossa iällä ei ole ollut merkitystä. – Kaikilla on sama rakkaus ja palo oppia. Opettaja osaa työnsä ja kohdata aikuisoppijat mukavalla huumorilla höystetyllä tavalla, joka tekee sen, että opiskelu on virkistävää ja hauskaa. Kokonaan uusi elämä on saanut alkunsa.

Monta kertaa hän on miettinyt sitä, millainen johtaja talossa on, kun rehtori mahdollistaa tällaisen opiskelun. Katsoimme viimeisintä Oppisviestiä 2/2015 ja rehtorin kirjoitusta sivistystehtävästä. Eila on usein ajatellut, että olisi mukava kohdata tämä johtaja, joka mahdollistaa talossaan hyvän ai-

avuksi ja hankki sähköpianon.

Harjoitukset alkoivat toden teolla heti.

Teoriaopetus alkoi Työväeno-

kuisopetuksen. Minä puolestani kerroin kohtaamisesta Kulttuuri-illassa 13.1.16. Työväenopisto mahdollistaa monenlaisia kohtaamisia.

Eila Taskisen pianon ja teorianopiskelu on tullut aivan toiselle tasolle, kun hänelle myönnettiin apuraha. Eila usein opiskeli kahviossa musiikin teoriaa. Hän on suorittanut 1. ja 2. tentin sekä nyt 3. kurssi on menossa.

1. kurssilla oli opettajana Ulla Silvennoinen ja 2. kurssilla Juho Kangas. Hän pitää erinomaisena, että 3.-kurssilainen saa osallistua kertaavana oppijana myös 2:lle kurssille. Tämä tukee hyvin opiskelua. Tunnit Helsingin konservatoriossa ovat arvokkaita. Kun Eila sai Zachris Castrenin säätiön apurahan, niin sillä saa opiskella 15 oppituntia.

Eila Taskinen

Intohimona pianonsoiton opiskelu avasi Eila Taskiselle uuden ja rikkaan elämän. Hän on kiitollinen Oppiskahvilan Riitalle, joka vuodesta toiseen kannusti hakemaa apurahaa. Tällä kerralla myös mahtava opettaja oli suositellut myöntämään apurahaa Eilan opiskeluun. Eila teki hakemuksen netissä ohjeen mukaan. Hän kokee riemua ja kiitollisuutta Helsingin työväen opiston oppilasyhdistykselle, että hänelle myönnettiin tämä apuraha.

Zachris Castrenin säätiö palkitsi vuoden 2015 aikuisopiskelijat

Teksti ja kuvat: Annikki Piilonen

Zachris Castren säätiö palkitsi Helsingin työväenopiston vuoden 2015 aikuisopiskelijat kannustusapurahoilla. Vuoden teemana oli liikkuminen ja elinvoima.

Maisa Heikkinen palkittiin 500 euron kannustusapurahalla. Heikkinen on vaikean sairauden ja pitkän toipumisen jälkeen päässyt vähitellen liikkumaan ja osallistunut sitkeästi monenlaisille käsi-työkurssille. Heikkinen kehittää taitojaan aktiivisesti ja on innokas opiskelija, joka jakaa elinvoimaa ja iloa kurssilaisten keskuudessa.

Reijo Skog palkittiin 200 euron kannustusapurahalla pitkäaikaisesta työstä vuosien ajan Opistoteatterin ja Runoteatterin kantavana voimana. Hän on osoittanut omalla esimerkillään kuinka monipuolinen opiskelu ja itsensä ilmaiseminen pitävät yllä henkistä ja fyysistä kuntoa.

Kristina Rive palkittiin niin ikään 200 euron kannustusapurahalla. Aktiivinen Fiiliksellä piirtäminen –kurssille osallistuminen antaa Rivelle voimaa ja sosiaalisia kontakteja jaksaa raskasta arkea.

Apurahat luovutettiin 9.12.2015 Opistotalolla Kirjava joukko -yhteiskonsertin yhtey-

dessä. Zachris Castrenin säätiö tukee ja edistää kansansivistystyötä jakamalla apurahoja Helsingin työväenopiston opiskelijoille jatko- ja täydennysopintoja varten.

Lisätietoja: <http://www.hel.fi/www/sto/fi/tyovaenopisto-esitely/opistolaisyhdistys/>

Juhani Puuskari

Juhani Puuskari on suorittanut pitkän linjan opiskelun ammattiinsa. Työn ohessa hän

Juhani Puuskari

jatkoi opiskelua suorittaen mm. Helsingin Yliopistossa ylemmän asteen tutkinnon kolmessa vuodessa. Myöhemmällä työuralla

työn vaativuus edellytti itsensä kehittämistä nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa, niin että omat- sekä työnantajan asettamat vaatimukset saatiin täytettyä. Tänä aikana harrastukset vaihtelivat kesäisestä kesämökin rakentelusta valokuvaukseen.

Helsingissä Juhaniin perhe on ensi vuonna ollut kirjoilla 30 vuotta. Työelämän viimeiset kaksikymmentä vuotta Juhani oli töissä toisella paikkakunnalla ja oli näin ollen ainoastaan pääosin viikonvaihteet kotona.

Vuonna 2007 Juhani päätti jäädä eläkkeelle tehtyään yhtämittaisesti 40 vuoden työuran suurteollisuuden ja järjestötoiminnan palveluksessa. Harrastuksille jäi nyt aikaa. Kevästä syksyyn Juhani tekee omalla pienellä metsätalalla erilaisia töitä. Talvikaudella Juhani on ulkoistanut oman kehittämisensä ja kunnon ylläpidon Helsingin työväenopistolle. "Osasin itse etsiä Helsingistä opistotoimintaa, koska olen aikaisemmin tuntenut kansalaisopiston toimintaa muilla paikkakunnalla," Juhani kertoo. "Työväenopistossa aloittaessani ensimmäiselle lukukaudelle vara-

sin hieman liikaa kursseja” Juhani muistelee. ”Olin silloin ilmoittautunut yhteensä 14 kurssille. Silloin aloitin englannin opiskelun, tietotekniikan ATK-ajokorttiluennot, senioritanssin sekä latinalaistanssin. Pienimpänä kurssina taisi silloin kuulua joukorkorttien teko tietokoneella.”

Vuosien kuluessa perusaineet Juhaniilla ovat pysyneet miltei samana. Tanssia kaksi tai kolme kertaa viikossa, joogaa pari kertaa, englantia olen opiskellut viisi vuotta, tietotekniikan kursseja vaihtelevasti, että aikaisemmin opittu ei pääsisi unohtumaan. Lisäksi hän on ollut luovan ilmaisun- tai oman suvun tarinat kirjaksi-kurssilla. Suvun tarinaa on kertynyt jo 150 vuoden ajalta. Nykypäivään on vielä matkaa, sillä tällä hetkellä ollaan kirjoittamassa 1980-luvun alkua.

Opiston toimipisteet Juhaniille ovat vuosien kuluessa tulleet tutuksi. Opistotalon lisäksi Kanneltalo ja Haagan Näyttelijäntieltä ykköskehän varrelta ovat tulleet tutuksi, lisäksi Oulunkylän-, Maunulan Saunabaari, Malmin-, Stoa-, ja Vuosaaren toimipisteet sekä Silkkikutomo Herttoniemestä. Lukujärjestyksen tekeminen mahdollistuu ainoastaan niin, että pystyy nopeasti siirtymään toimipisteestä toiseen.

Opistolaisyhdistyksen toiminnasta Juhaniin tiedossa on ollut yhdistyksen tekemät mielenkiintoiset retket, mutta valitettavasti hänellä ei ole ollut aikaa osallistua niille, koska perheellekin täytyy löytyä yhteistä aikaa ja mielellään juuri viikonloppuisin.

Juhani pitää tärkeänä työväenopiston kurssien kautta saamaansa henkistä hyvinvointia sekä fyysistä vireyttä. Opiston henkilökunnalle kiitos työstä, jota he tekevät opistossa opiskeleville. On myös ihailtavaa, että opiskelijoiden joukosta löytyy innokkaita opiskelijoita, jotka omalla työpanoksellaan vastaavat Opistolaisyhdistyksen toiminnasta. Kiitos siitä.

Rauni Syrjäsuo

Rauni Syrjäsuo

Rauni Syrjäsuo on lauttasaarelainen, joka 12 vuoden länsirannikolla asumisen jälkeen palasi perheineen takaisin Lauttasaareen ja oli aluksi kotiäiti. Työväenopiston toiminnasta kertoi hänelle ystävä. Rauni päätti lähteä Lauttasaaren Myllykallion koululle savitöiden kurssille syksyllä 1981. Siitä alkoi elämänpituisen opiskelu, jota on nyt kestänyt 32 vuotta.

Opiskelun kohteet ovat muuttuneet elämäntilanteiden ja mieltymysten mukaan. Sukututkimuskurssilla Rauni sai hyvät eväät sukututkimukseen ja on ollut mukana isänsä suvusta kertovan sukukirjan tekemisessä. Halua on jatkaa edelleen äitinsä ja miehensä suvun tutkimista.

Saksankielen keskustelukurssilla Rauni kävi useamman vuoden ajan. Mutta sitten japanin kieli alkoi kiinnostaa. Sitä hän opiskeli miehensä kanssa työväenopiston Meilahden toimipisteessä jopa kymmenen vuoden ajan. Opiskeluun liittyi myös heidän tekemänsä Japanin matka. Oli ilo käyttää opittua kieltä matkalla. Myös vironkielen alkeet Rauni opiskeli miehensä kanssa Opistotalolla ja kielen opiskelu jatkuu nykyisin muualla. Vironkieltä on

Opistotalo

hauska harjoittaa aina Suomenlahden eteläpuolella matkustellessa.

1990-luvun alussa Rauni löysi työväenopistosta Opistotalolta avoimen yliopiston koulutusmahdollisuuden. Sen kautta hän pyrki ja pääsi yliopistoon, missä opiskelu johti tutkintoon. Tätä mahdollisuutta pitäisi enemmän tuoda opiskelijoiden tietoisuuteen. Työssään Rauni tarvitsi tietotekniikkataitoja, joita niitkin sai työväenopistosta.

1990-luvun lopulla Rauni päätti aloittaa pianonsoiton opettelemisen. Hän kävi ensin alkeiskursseja Stoassa, sitten teoriakursseja Opistotalolla ja nykyään hän käy Silkkikutomolla ikäihmisten pianokurssilla, jossa

aktiiviset opiskelijat ovat iältään 60 – 80-vuotiaita. Kurssikaverit kannustavat ja tukevat toisiaan. Vanhuuden vaivat lähes unohutuvat soittamaan keskittyessä. Siinä on pakko käyttää käsiä ja sormia monipuolisesti ja tarkasti, samoin aivoja. Musiikin on tutkitusti todettu lievittävän kipua ja masennusta, alentavan verenpainetta ja parantavan muistia. Tunnilta poistutaan virkeämpinä kuin sinne tultiin.

Opistolaisyhdistyksestä Rauni on tiennyt, että Oppiskahvio on sen toimintaa. Mutta hän kaipaasi, että opistolaisyhdistyksestä olisi lyhyesti opiston kurssiesitteen alussa, sillä lopussa olevat tiedot eivät niin hyvin tavoita opiskelijoita. Myöskään Zachris

Castrénin säätiöstä hän ei tiennyt, kuten eivät kurssikaveritkaan. Rauni toivoisi, että Oppisviestin ilmestyessä eri kurssien opettajat tunnin alussa esittelisivät lehden ja kertoisivat lyhyesti opistolaisyhdistyksestä. Ja että sitä olisi paremmin esillä toimipisteen aulassa.

Työväenopistossa opiskelu on voimakkaasti sosiaalista toimintaa. Ja koska eläkeläisten osuus väestöstä kasvaa jatkuvasti, pitäisi ikäihmisille tarjottavia päiväkursseja lisätä, sillä tälläkään hetkellä moni halukas ei mahdu mieluiselle kurssille. Rauni toteaa: ”Opiskelu nostaa myös iäkkäiden itsetuntoa.”

Maisa - Silkkikutomon kankuri

Aurinkopitsiä, vällyjä ja vaaleanpunaisia sydämiä

Teksti ja kuvat: Kirsi Rautiola

”Liikkuminen ja elinvoima -teemana vuoden aikuisopiskelijaksi valinnassa”

On huikaisevan kaunis huurteinen ja aurinkoinen tammikuun pakkasaamu, kun tapaan Helsingin työväenopiston vuoden aikuisopiskelijaksi valitun Maisa Heikkisen Herttoniemen Silkkikutomolla. Kudonnan ohjaaja Päivi Tiitisen ehdotuksesta Maisa valittiin viime joulukuussa vuoden aikuisopiskelijaksi. Teemaksi oli valittu ”Liikkuminen ja elinvoima”.

Maisan kankaankudontaharrastus alkoi muutamia vuosia sitten. Hänen selkensä on operoitu kolme kertaa ja hänelle on ollut tärkeää, että pääsee harrastamaan jotain. Maisa kokeili kudontaa, joka sopii hänelle, koska siinä ei tule ikävää selkää rasittavaa kiertoliikettä. Maisa kertoo käyttävänsä kannustusapurahan uusiin kuteisiin ja pellavalankoihin.

Maisa on tullut Silkkikutomolle kuten tavallista jo varhain aamulla. Hän on kutomassa kangaspuilla kurssikaverille käsipyyhettä, jossa

Maisa kutomassa kangaspuilla pyyhekangasta, jossa on vaaleanpunaisia sydämiä.

on vaaleanpunaisia sydämiä. Hän kertoo työskentelyn olevan varsin kevyttä näillä tietokonepohjaisilla kangaspuilla, joihin on liitetty keskusyksikkö, ohjausyksikkö ja näyttö sekä usb-muistitikulta saatavat omat kuviot. Ohjelmaan syötetään tieto siitä, että miltä riviltä ja mihin riviin halutaan; sitten ohjelma toistaa sitä kokoajan niinkauan kuin kudonta jatkuu.

Kudonnan opettaja Leena Jaatinen on suunnitellut osan kudontamalleista. Jokainen pääsee vähän itse soveltelemaan ja muokkailemaan niitä piirtämällä View Point -ohjelmassa.

”Kurssikaveri halusi tähän pyyhekankaaseen pinkkejä sydämiä”, kertoo Maisa.

Maisa on opiskellut laaja-alaisesti eri kursseilla

Aiemmillä kursseilla Maisan taitavissa käsissä on syntynyt paljon kaikkea kaunista: erilaisia pussukoita, nyssyköitä, kasseja, tilkkutöitä ja aurinkopitsiä. Lisäksi on tullut harrastettua mm. lankatietoutta, ruuanlaittoa, tietotekniikkaa ja kuvankäsittelyä.

Maisa tuntee hyvin Helsingin työväenopiston toimintaa ja kertoo käyneensä tutustumassa melkein jokaisessa toimipisteessä.

Maisan mielestä Opistolaisyhdistyksellä on kannustava merkitys opintojen kannalta. Hän on osallistunut yhdistyksen järjestämille retkille ja mainitsee mm.

Kudonnan opettaja Päivi Tiitinen ja Maisa Heikkinen.

mahdollisuuden saada oma viljelypalsta.

Zachris Castrenin säätiön apurahat tulevat haettaviksi huhtikuussa ja niistä löytyy hyvin tietoa työväenopiston nettisivuilta.

Kysymykseen, miten opiskelijat saisi paremmin tiedostamaan Opistolaisyhdistyksen toiminnan ja sen tarjoamat palvelut Maisa vastaa:

"Se on vaan sitä jalkautumista, puhumista, puhumista ja puhumista. Se on melkein jokapaikassa se sama, että pitäis olla paljon esillä..."

Miten uudet ideat syntyvät?

Viime syksynä Maisa kutoi ruusukasmattoja ja tehnyt kuviollisen vällyn villalangalla.

Kevääksi on suunnitteilla uusia töitä. Niitä mietitään yhdessä opettajan ja toisten opiskelijoiden kanssa.

"Ehdotellaan ja arvotaan ja äänestellään" sanoo Maisa ja pohtii, että "Jokainen taitaa tahollansa

katsella uusia malleja ja sitten kun näkee toisten kurssien töitä, että mitä on tehty, niin sieltä se saat-
taa sitten tulla, että haluaa jotain vastaavaa, vaikka muunneltunakin"

Munkinvyötä kudottiin jo mummolassa

Silkkikutomon kangaspuissa on eri poljentamalleilla kudottuja värikkäitä kuusi- ja nelivartisia ripsimäisiä ruusukasmattoja. Yksissä kangaspuissa on tulossa sametista poppanaliinaa ja toisissa vohvelikudosta, jota voi käyttää vaikka pyyhkeeksi tai kylpyvaatteeksi. Kolmansissa on sitten valmistumassa rinkinen raanu, josta saa oviverhon tai seinävaatteen.

Pysähdymme kierroksellamme vielä kangaspuiden kohdalla, sillä niissä on tekeillä vanhaa mallia ns. munkinvyötä.

"Mä ainakin muistan, että olen nähnyt tuota munkinvyötä jossain mummolassa. Mä olen kymmenen vanhana ensimmäiset kaksi maton pätkeä kutoi-

siellä! Että ollaan saatu kutoa, että sen jälkeen en, sitten se vaan tuli. Kaikkia muita oli kait sitten jo sitten kokeiltu. tehnyt siellä!"

"Joo, neljäkymmentä vuotta sitten..." Maisa nauraa "Joo että tosiaa se, että noin kymmenen vanha mä olen ollut..."

"Kyllä sieltä ne tulee lapsuudesta... ja aina kyllä joku sanoi, että rupee kutomaan. En mä nyt, ei ole aikaa, että kun sitten tulee semmonen hyvä väli. Että se on aina aikansa kutakin, ja että mikä sopii eri elämäntilanteisiin, sen mukaanhan mennään."

Maisa ja valmis pyyhekangas. Tautalla Helena Salo luo uusia loimia.

Matkakertomus

Kielikurssi Pekingissä lokakuussa 2015

Teksti ja kuvat: Robert Jansson

Opiskeltuani useaan eri otteeseen mandariinikiinan kieltä työväenopistossa, havaitsin vähäisessä kielitaidossani joitain erityisen harmillisia puutteita. Olen kiinnostunut merkkien kirjoittamisesta, mutta oppitunnilla ehditään tavallisesti perehtymään vain pieneen joukkoon merkkejä, eikä aina niihinkään kovin perinpohjaisesti. Kiina kielessä on myöskin joukko suomalaisille täysin tuntemattomia äänteitä, mm q-, x-, z- jne alkuiset tavut. Vaikeita ovat myös sekä kuulla, että lau-

Kiinan muuri on vaikuttava näky ja siellä käynti on tehokasta liikuntaa.

sua sanojen toonit, eli tavujen sävelkorkeus. Ilman merkkien kirjoituksen osaamista ei sanakirjojenkäyttö ole mahdollinen. Puhtuudessa kielessä väärin lausuttu tavu aiheuttaa väistämättömän väärinymmärryksen, jonka johdosta käytännön tilanteissa aisoien hoitaminen ei vaan edisty.

Mainittujen osaamisen puutteitteni takia tuntui vaikealta jatkaa kiinan opintoja tavalliseen tapaan.

Toisaalta mielessä alkoi kyteä

ajatus että jos noihin oppimisen erityisiin haasteisiin voisi saada tukea, olisi kiinan kieltä ehkä todellakin mahdollisuus oppia paljon enemmän kuin pelkästään kaikkien tunteman perustervehdyksen 你好 ni hǎo verran!

Tietoverkkoja selattuani ha-

vaitsin useiden kiinalaisten yliopistojen tarjoavan ulkomalaisille suunnattuja kielikursseja. Samoihin aikoihin Finnair tarjosi myös poikkeuksellisen edullisia lentoja Kiinaan. Palaset alkoivat mielessäni loksahdella paikoilleen, toki opiskelu Kiinassa tulisi kyläkin harrastelijalle kustannuksiltaan varsin kalliiksi. Castrenin säätiön kieliohjelmiin myöntämä stipendi ratkaisi lopulta kiperän ongelman ja polkaisi liikkeelle aktiivisen selvitysketjun opintomat-

kan toteuttamiseksi Kiinaan.

Valintojen vaikeuksia

Kielikursseja kiinassa järjestää monenlaiset yrittäjät, osa kiinalaisia, osa länsimaisperäisiä palveluntarjoajia. Päätin heti että

tukeutuisin mahdollisuuksien mukaan kiinalaisiin palveluihin.

Muutamasta tarjolla olleesta vaihtoehdoista päädyin kirjeenvaihtoon CUCAS (China's University and College Admission System)

-järjestön kanssa. Heidän suosituksestaan lyhyt kielikurssi olisi parasta suorittaa Pekingin BLCU yliopiston (Beijing Language and Cultural University) yhteydessä.

Kirjeenvaihdossa selvisi että he voisivat järjestää majoituksen opiskelija-asuntolassa tai vaihtoehtoisesti opastaa hotellin varauksessa. Hotellin varaus jäi lopulta minun tehtäväkseni, mutta sain toki Cucas:lta vahvistuksen että valitsemani hotelli oli kunnollinen ja että se sijaitsisi aivan

Kadun varrella sai nähdä mm. kuinka kalligrafiaa käytettäviä siveltimiä valmistettiin.

BLCU yliopiston vieressä.

Opintopaikan selvittyä oli tärkeää varmistaa, että ajankohta olisi sellainen, että sille saisi edulliset lennot. Näitä ei yllättäen ollutkaan tarjolla varhaiselle syksylle, eikä myöskään lähempänä vuodenvaihdetta. Ilmeni, että lokakuun alkuun lentoja sai edullisesti, joten lopulta juuri edullinen lentohinta ratkaisi kurssin ajankohdaksi lokakuu alun. Lennon sovittelu kannatti, sillä sain edestakaisen lentoni noin 500€ hintaan, kun kalleimmillaan vastaavat turistiluokan lennot ovat yli tuhat euroa kalliimmat!

Kaikkien osatekijöiden selvittyä tein sopimuksen Cucas:n kanssa. Cucas järjesti ilmoittautumisen BLCU-yliopistolle, jolle nyt maksoin myös ilmoittautumisen yhteydessä edellytetyn kurssimaksun.

Pekingiin ja Pekingissä

Finnairin iltasella lähtenyt lento saapui Pekingiin seuraavana aamuna. Esittämällä taksille BLCU:lta saamani kiinankielisen hotelliopastuksen taksi vei lentokentältä vaivatta XiJiao -ho-

tellille, vieläpä erittäin edulliseen hintaan. Selvisi että BLCU on Pekingissä kolmannen kehätien laidalla, vajaan tunnin metromatkan päässä keskustasta. Pekingin suurkaupunkimaisuutta korostaa seikka että vaikka hotelli on aivan BLCU yliopiston kampuksen vieressä, kävely yliopistolle katuja myöten vei noin puoli tuntia. Lopulta löytyi kuitenkin oikotie, jota pitkin yliopistolle pääsi kävelen noin vartissa.

Kalligrafian peruspiirrot opettaja Zhanin esittämänä.

Olin onneksi saapunut hotelille paria päivää ennen kurssin alkua. Näin ehdin selvittämään mm. missä tarkalleen oppitunnit pidettäisiin. Osoittautui, että tarkoitus olisi ollut pitää tunnit RICH BLCU toimistolla, joka oli täysin eri puolella kaupunkia kuin BLCU yliopisto. Sain kuitenkin puhelimitse yhteyden tulevaan opettajaani, jonka kanssa sovimme että yrittäisimme löytää BLCU:lta sopivan nurkkauksen opintojen aloittamiseksi siellä. Samalla selvisi myös että olisin kurssin ainoa oppilas, eli ennakkotietoni "3 tuntia päivässä" olisivatkin henkilökohtaista yksityisopetusta! Mikä iloinen yllätys! Olin nimittäin mie-

lessäni varautunut tilanteeseen että opiskelu tapahtuisi kansainvälisessä pienryhmässä!

Opintopaikkojen selvittyä oli viikonloppu aikaa tutustua Pekingiin ennen opintojen alkua. Hotellin läheltä löytyi WuDaoKou-metroasema, jolta pääsee Pekingin keskustaan, tosin parilla metron vaihdolla. Kiinan kansallispäivän vuoksi keskustaan oli matkalla todella moni muukin, jopa niin moni, että eräät keskeisimmät metroasemat oli suljettu suunnattomimpien ihmismäärien hallitsemiseksi! Keskustan kadut olivat aamusta iltaan täynnä vapaapäiviä viettäviä juhlijoita ja keskeinen Taivaallisen Rauhan Aukio oli koristeltu juhllisuuksiin mahtipontisesti.

Kiinan opettelua Kiinassa

Kansallispäivän juhllisuuksien vuoksi opetus alkoi vasta

Oppitunti opettaja Sagen henkilökohtaisessa ohjauksessa.

tiistaina, eikä tavalliseen tapaan maanantaina. BLCU yliopistolta järjestyi vapaa luokka jossa oppitunnit saatiin alkuun. Opettajani Sage on BLCU:n kasvatteja, alunperin yliopistolla opetustehtävissä toiminut, mutta nyt BLCURICH

toimiston kansainvälisten op-
pilaiden kielenopettaja. Lyhyen
tutustumisvaiheen jälkeen Sage
ehdotti että etenisimme RICH:n
laatiman oppikirja mukaisesti, sil-
lä se soveltuisi tasolleni, ja olisi
laajuudeltaan kahden viikon
opintoihin sopiva. Sovimme et-
tä lauantainakin olisi oppitunti
korvaamassa maanatain vapaa-
ta päivää. Näin opintoihin tulisi
jo alusta lähtien hyvä vauhti!

Oppitunneilla etenimme
oppikirjan mukaan, mutta nyt
oli tilaisuus saada palautetta
ja esittää kaikkia tarpeellisia ky-
symyksiä. Tekniikkaan kuului et-
tä kirjoitin opiskeltavan tekstin
merkki merkiltä vihkooni. Näin
tuli opittua sekä merkkien kirjoi-
tusta, että myös vahvistettua kä-
den taitoa kirjoittaa pikkutarkkaa
merkkikirjoitusta. Oppikirjaan
sisältyneet ääntämisen harjoi-
tukset tuottivat aina paljon pon-
nisteltavaa. Ja huomautettavaa!
Kerta kerran jälkeen toistettaes-
sa ääntäminen vähitellen parani
hyväksyttävälle tasolle. Oppitun-
tien jälkeen läksykseni jäivät sekä
opittujen uusien asioiden kertaus,
että etenkin kyseisen kappaleen
ääntämisharjoitteet.

Opetus oli järjestelmällistä ja
tarkkaa. Kotiläksyt tarkastettiin ja
tunnin aluksi oli kuuulustelu edel-
lisen tunnin asioista. Ja nuhteita-
kin tuli, kun kaikkea ei vaan ollut
onnistunut odotetusti mieleensä
painamaan! Hyvistä harjoitteista
oli kuitenkin hyötyä, ja vähitellen
ääntäminen parani hyväksyttäväl-

le tasolle. Opittua olikin nyt hyvä
testata oppituntien jälkeen: kerta
kerralta sain helpommin ostettua
hedelmiä, ravintolassa ymmärret-
tiin paremmin tilaustani, taksi sai

*Kirjoitusmerkkien piirtämisen harjoittelua
perinteisessä hotellihuoneessa.*

selvää ilmoittamastani osoittees-
ta ja kadulla kysyessäkin sain jo
hyvän opastuksen metroasemal-
le!

Toinen oppiviikko päätettiin
järjestää RICH-BLCU toimistolla,
joka oli toisella puolen kaupun-
kia, melko paljon lähempänä
keskustaa. Toimistolta järjestettiin
varaus viereiseen RuJia hotelliin,
joka oli tasoltaan hyvä, hinnal-
taan edullinen, mutta jota ei olisi
löytynyt mistään länsimaisesta
hotellinvälityspalvelusta. Hotellin
vaihdos oli tervetullut jotta Pekin-
giin pääsi tutustumaan vähän eri
puolilta. Osoittautui että hotelli
sijoittui rauhalliseen mutta elä-
väiseen osaan kaupunkia, jossa
kaduilla oli viehättävää kävellä,
kauppoja ja ravintoloita oli run-
saasti, aivan vieressä oli viehättä-
vä puisto ja josta matka koululle
oli vain kadun ylitys. Oppitunnit
pidettiin jälleen tarkasti 50-55

minn mittaisina, välissä 5-10 min
jaloittelutauko.

Opettajani oli saanut sovittua
minulle myös erikoisopetukseksi
toivomani kalligrafiakurssin kah-
deksi iltapäiväksi. Opetus
oli BLCU yliopistolla, jonne
matkasin kiireesti kiinantun-
nin päätyttyä, noin tunnin
metromatkan verran. Kal-
ligrafian opiskelussa pari il-
tapäivää ei ole kovin paljoa.
Ehdimme kuitenkin tutustu-
maan eri piirrosvetoihin ja
niiden piirtämiseen. Erityisen

antoisaa oli tilaisuus saada op-
pia ja apua vaikeiden vetojen
piirtämiseen. Opetus tapahtui nyt
pienryhmässä, mutta oli tilaisuus
saada paljon henkilökohtaistakin
opastusta! Ja vaikka opettaja sa-
noi että kalligrafia ja kiinan kie-
len kirjoitus ovat kaksi eri asiaa,
haluan uskoa että kalligrafian
opettelu auttaa hahmottamaan
paremmin tavallistakin merkkien
kirjoittamista; kirjoitusmerkit kun
on usein vaikeaa saada kirjoitet-
tua yhdelle riville sen vuoksi että
monimutkaiset merkit tuntuvat
vaativan enemmän tilaa. Kun kal-
ligrafiassa harjoitukset tehdään
ruutupaperille, on vetojen koko
sovitettava siten että kukin merk-
ki mahtuu kauniisti yhden ruudun
sisään. Siis jos merkin piirtäminen
onnistuu siveltimellä, niin kynällä
merkin piirtäminen onkin jo rei-
lusti helpompaa!

Viimeisen päivän oppitunti oli
kertausta, jossa opettaja kuulus-
teli sekä osaamista, sanoja, lau-

seita, numeroita, merkkejä, että myös suullista sanojen ja äänteiden lausumista. Edistystä oli tapahtunut monella osa-alueella, aivan erityisesti ehkä merkkien piirtämisessä sekä sanojen ja tavujen ääntämisessä. Merkkejäkin olin oppinut paljon lisää. Haasteena on kuitenkin edellen merkkien muistaminen; usein tietää että "tuon merkin tunnen varmasti, mutta nyt en vaan muista mikä se on".

Ääntämisessäkin tulee edelleen välillä lipsahduksia. Ne ovat harmillisia puheessa, sillä kiinaksi xheng, sheng, zheng ja cheng ovat aivan eri asioita! Kurssin päättänyt opiskelija voi vain lohduttaa sillä, että nyt hänellä on ainakin täsmällinen tieto siitä miten tavut tulisi ääntää, eli voi vain ajatella eteenpäin että "harjoitus tekee mestarin".

Matkailua Pekingin ympäristössä

Kielikurssin päätyttyä oli matkalle varattuna vielä jonkin verran vapaata aikaa ennen paluulentoa.

Olimme saaneet joitain suosituksia Pekingin ympäristön mielenkiintoisista nähtävyyksistä ja totesimme, että noin 500 km:n päässä olevalle Taishan vuoren juurella olevaan Tai'an nimiseen kaupunkiin pääsisi Pekingistä nopealla junalla parissa tunnissa. Varasimmekin hotellin kaupungista ja kiipesimmekin noin 6000 kivettyä askelmaa vuosisataisten

temppelien täplittämälle Taishan vuorelle, n. 1500 metrin korkeuteen. Ehdimme junaillen käymään vielä n. 400 km Pekingistä lounaaseen sijaitsevassa PingYao'n pienessä, idyllisessä, vanhassa,

Kiinassa juhlittiin paraillaan vallankumouksen vuosijuhlaa.

mutta hyvin säilyneessä perinnekaupungissa. Noissa pienemmissä paikoissa ei tavallisesti osata lainkaan länsimaisia kieliä.

Jokainen lausuttu kiinaan sana oli täällä hyödyksi! Osoittautui että vaikka sanavarasto oli edelleen vähäinen, niin opitut avainsanat, matkapuhelimen käännösohjelman tiedoilla täydennettyinä auttoivat niin ravintolassa, taksimatkan tilaamisessa, kuin ostostenkin mutkattomassa tekemisessä.

Tällaisiin kielikokemuksiin olikin mukava päättää matka, ja palata jälleen koti-Suomeen jatkamaan kiinan opiskelua Työväenopistolla, nyt paljon motivoituneempina, ja reilusti varmemmalla pohjalla!

Varautumista mahdollisille tuleville Kiinan matkoille Finnair tekee suoria lentoja useisiin Kiinan suuriin kaupunkeihin. Matka kannattaa ajoittaa siten että lennon saa tarjoushinnalla, joka parhaimmillan on vain murto-osa

normaalihinnasta.

Jatkoyhteyksiä ja kaupunkien välisiä etäisyyksiä voi taittaa monasti suurnopeusjunalla, joiden lippuhinnat ovat melko edullisia. Junavaraukset on helppo hankkia netissä (muista ottaa talteen varauksen tunnuskoodi, jolloin voit noutaa lipun Kiinassa lippu-toimistolta tai asemalta!)

On tärkeää varautua siihen etteivät tavanomaiset internet-yhteydet toimi Kiinassa ollessasi! Esimerkiksi Googlen sovelluksiin ei Kiinan internet-verkossa pääse tavallisesti lainkaan!

Nettisanakirjat on parasta ladata matkaan offline-sovelluksina, samoin mahdolliset GPS-kartat yms.

Kannattaa myös varautua tilanteeseen ettei (ainakaan jatkuvasti) ole pääsyä omalle tavanomaiselle sähköpostitilille. Varauksista yms. kannattaa varata mukaan kopiot, mielellään myös kiinan kielisinä.

Sitten kannattaa myös etsiä Googlea korvaavia hakukoneita siltä varalta että joutuu tekemään hakuja, esim seuraavan hotellin varaamiseksi. Esim. Yahoo vaikutti toimivan Kiinassa, tosin sekin ilmoitti ajoittain ettei voi suorittaa jotain yksinkertaista hakua. Aina eivät suomalaiset päivälehdetkään olleet verkossa luettavissa. Silloin kuin olivat, niistä saa toki kerralla hienon ripauksen Suomi-tunnelmaa, ja tietysti luetuksi päivän tapahtumista Suomessa.

Työväenopiston aarreaitta!

Laulua opiskelemassa musiikin ammattilaisten ohjauksessa

”Mikä se jokin on musiikissa, mikä saa meidät itkemään, nauramaan, synnyttää intohimoja, vihaa ja rakkautta, yhdistää erilaiset ihmiset hetkessä tai erottaa heidät? Taikaako?”

Teksti ja kuva: Eija Inglis

Kuvamuokkaus: Aseman kuvapiste

Sini Rautavaara ohjaamassa laulajaa.

Meidän kaikkien varpaat tanssivat joskus pöydän alla huomaa-mattamme tai silmiimme nousevat jopa kyyneleet tutun laulun myötä ja joskus taas sydämemme paisuu onnesta kuullessamme meille erityisen laulun tai sävelmän.

Työväenopiston musiikkiohjelma tarjosi lauluharrastukseeni uskomattoman monipuolisen tarjonnan kevyestä klassiseen.

Kuorolaulua harrastaneena minua kiehtoivat ihanat mollisävyiset kansanlaulut. Siksi valitsin klassisen laulun kevyen musiikin sijasta. Yksinlaulukursseille pyriessäni sain sattumalta ensimmäiseksi opettajakseni Sini Rau-

tavaaran.

Sini Rautavaara toimii nykyisin Helsingin työväenopistossa musiikin johtavana opettajana ja kehittää yhdessä musiikkitiimin kanssa opetussuunnitelmien lisäksi alansa musiikin opetusta.

Kun muutama vuosi sitten pyrin yksinlaulukursseille, oli jokaiselle kurssille valtavan pitkät jonot. Lyhin jono löytyi kurssista, joka oli kaikkein vaativinta tasoa. Ilmoittauduin kuitenkin ja minua pa onnisti. Peruutuspaikan myötä sain aloittaa yksinlauluharrastukseni suoraan huipulta, Sini Rautavaaran oppilaana. Se oli alkusoittoa tiiviille opiskelulle.

Sini oli Sini, laulua ja naurua täynnä! Alku oli pelottava, sillä silloisen ryhmän kaikki laulajat olivat jo kokeneita esiintyjiä ja heidän äänen käytön tekniikoihin oli huikea kuunnella. Tuolla ensimmäisellä jaksolla opinkin enemmän kuuntelemalla kuin laulamalla.

Hieman myöhemmin pääsin myös yksinlaulua aloittelevien ryhmään Kaapelille. Siellä napakan laulunopettaja **Päivi Kaniston** tuella uskalsin harjoitella rohkeammin kuin ennen. Harjoittellessa huomasin, mitä yksinkertaisempi laulu, sitä enemmän työtä se vaati. Jo ensimmäisillä tunneilla tuli esille, että laulun sa-

noman tulkitsemiseksi eivät riittäneet sanat, vaan oli ymmärrettävä myös nuottiarvot. Päivin kannustuksen ansiosta käytin yhden kokonaisen kesän teoriaopintojen kertaamiseen.

Lauluharrastus oli kyllä minulle jo lapsena hyvin tärkeä. Viisihenkisessä perheessämme kaikki lauloivat. Vaan työelämä vaatimuksineen vei mennessään ja lauluharrastukset jäivät noin 40 vuodeksi. Harrastus jatkui vasta, kun olin mukana perustamassa ammattikorkeakoulun Haaga-Helia-kuoroa, jossa lauloinkin seuraavat 10 vuotta. Harjoitusten alettua kesti melkein vuoden ennen kuin ääneeni tuli jälleen sointia. Olin jo vähällä lopettaa koko harrastuksen toivottomana, kunnes yhtenä harjoituskertana kuoromme johtaja huudahti harjoitustilan perukoilta: "Kuunnelkaa - nyt Eijan ääni resonoi!"

Aloittaessani työväenopiston yksinlaulukurssilla sain Siniltä välittömästi kaikki laulajalle tärkeät ohjeet:

"Suora ryhti, lievä jännitys keskivartaloon, "kolikko pakaroiden väliin", suu auki, kieli alahampaita vasten, sointipylväs...ai niin muistakaa hengitys..."

Eipähän niitä kaikkia pystynyt yhtä aikaa muistamaan ja sitten kun nuo Sinin nauravat kasvot aina välillä vilkahtivat eteeni; ja

ohjeet jatkuivat:

"kasvolihakset rentoina, poskipääät ylhäällä silmä avoinna... suu... suurempi, suurempi suu... missä hän se kieli liikkuu".

Silloin oli pakko nauraa, siinä nähtiin ne kasvolihaksetkin siten hetkessä rentoutuivat. Mikä energiaryöppy! Miten väsyneenä tunnille tulinkaan, poistuin sieltä säteilevänä kevein askelin. Sini on opettajana empaattinen ja vakuuttava, säkenöivä energiapakkaus.

Seuraava tapahtuma kuvaa hyvin sitä intensiivisyyttä, joka aina syntyy luokassa harjoitellamme. Kun harjoittelimme laulua "Lapin äidin kehtolaulu", oli Sinillä tuolloin tapana avustaa lauluryhmäänsä kuiskaamalla seuraavan säkeistön alkusanat. No, tuon laulun toinen säkeistö alkaa "Sulje silmäs pienoinen". Sinin kuiskauksen seurauksena me tottelevaisena ryhmänä suljimme kaikki silmämme, kunnes tajusimme erehdyksemme!

Kylläpä nauru maittoi!

Lauluharjoituksen tueksi sain myös kotiharjoitteluun vinkin laulukirjoista, jotka Sini Rautavaara yhdessä Raija Lampilan kanssa oli tuottanut **Soiva Laulutunti ja Sydämeni laulut**. Molemmat kirjat sisälsivät myös CD-levyt säestetyksen kanssa harjoiteltavaksi.

Pitkän laulutauon jälkeen ensimmäinen kertauskurssi teoriaopinnoissa oli työn takana. Ikäihmisenä oli kuitenkin kerrattava vielä toisen ja kolmannenkin kerran, jotta solfaaminen eli nuotteista laulamisen opettelu sujuisi paremmin. Se kyllä kangertelee vieläkin.

Kaksi vuotta sitten pääsin myös Sini Rautavaaran **ohjelmistokurssille**. Siellä lauluihin perehdyttiin perusteellisesti. Kauniit suomenkieliset kansanlaulut saivat rinnalleen saksalaisia, italialaisia, ranskalaisia ja venäjänkielisiä sävelmiä. Äänirautaa ja metronomikin olivat käytössä tällä kursilla.

Laulun opiskelijana seuraava haasteeni on pianonsoiton opettelu. Kappaleita on ehdottomasti helpompi opetella laulamaan ja tulkitsemaan, kun osaa soittaa itse jonkin verran. Pianonsoiton opettaja Eeva Lauttamus-Lindberg on vakuuttanut, ettei ikä ole este. Varmaa on kuitenkin, että teoriaopinnot taas jälleen kerran kerrattava.

Pianonopettaja Eeva Lauttamus-Lindbergille aikuiskasvatus ja vapaa sivistystyö ovat hänelle erityisen tärkeitä. Eevan iloinen olemus ja heleä nauru tempaavat mukaansa opettelemaan haastavimmankin pianokappaleen. Molemmat sekä Sini että Eeva kertoivat melkein yhteen ääneen

mahtavan energiansa ja iloisuutensa kumpuavan laulajien ja soittajien keskinäisestä soiton ja laulun ilosta ja siitä palautteesta, jota he saavat opiskelijoilta.

Sinin ja Eevan yhteisellä ohjelmistokurssilla laulajat saavat kokeilla harjoittelevien pianistien kanssa yksinlaulua säestyksen kera. Se on hyvin opettavaista ja antoisaa yhdessä työstämisestä. On ollut vauhtia ja tunnelmaa, kun molemmat vielä opettelevat.

Laulaminen säestäjän kanssa on yksinlaulajalle suuri haaste, varsinkin silloin, kun ei osaa itse soittaa. Täytyy sanoa tuhannet kiitokset kaikille kärsivällisille säestäjille, jotka väsymättömästi jaksavat toistaa

"... liian aikaisin...liian myöhään...katso 1,2,3,4. Nyt!"

Niinpä, toisilla se sujuu kuin luonnostaan ja minulle se on suuri haaste. Me yksinlaulajat saimme hiljattain näyttävän esimerkin laulunopettajiltamme, kun he konsertoivat 6.11.2015 Opistotalolla.

Saimme kuulla upeaa solistista laulua, joita esittivät Sini Rautavaara ja Jutta Holmberg sekä pianossa Eeva Lauttamus-Lindberg ja Jussi Pernu.

Myös kuorolaulu on viime vuosina kulkenut tiiviisti yksinlaulun ohella harrastuspakissani.

Lauloin jo 4-vuotiaana Turun työväen lapsikuorossa, sitten Turun Nuorisokuorossa, jota johti Seppo Ruohonen. Seppo oli tiukka johtaja meille, hänen itsensä kanssa samanikäisille nuorille ja tietenkin veikeille velipojilleen Matille ja Tepolle. Yksittäisten neuvojen palatessa viime vuosina mieleen, voin vain ihailla, miten hyviä ohjeita saimme. Kieltämättä emme silloin osanneet antaa niille, niiden ansaitsemaa arvoa.

Laulun ilosta laulan myös 100 vuotta täyttäneessä **Helsinki-kuorossa**. Kuoroa johtaa **Katja Vepsäläinen**. Hänen neuvojaan osaan nyt arvostaa. Helsinkikuorolla onkin vielä tänä keväänä vuorossa toinen 100 vuotisjuhliin liittyvä konsertti 16.4.2016 klo 19.00 Helsingin työväenopiston opistotalon juhlasalissa, jossa kuoro esiintyy jousiorkesterin kanssa.

Nuotit ovat kuin uusi kieli. Kuorossa laulavankin on hallittava musiikin teoria. Kuorolaulu jos mikä, opettaa kuuntelemaan "mitä me kuulostamme".

"On tärkeää muistaa ero yhdessä laulamisen ja yksinlaulamisen välillä. Oman äänen lisäksi on kuultava toisten laulajien äänet. Sanojen merkitys on sisällytettävä ääneen väriin ja painotus sanoman viestiin."

Oma stemma on kuitenkin

harjoiteltava kotona. Sopraanoilla äänen käytön harjoittelu kerrostaloasunnossa voi tuoda esille mielenkiintoisia keskustelutilanteita naapureiden kanssa ja isännöitsijälle ehkä harmaita hiuksia. Toistaiseksi olen sovussa vielä kaikkien kanssa.

Kuoro ja orkesteri

Johtaja tahtipuikkoineen on se taikuri, joka loihtii onnistuneen esityksen laulajien ja orkesterin suorituksesta. On mahtava haaste luoda yhteistyö solistin ja orkesterin välillä, oli solisti sitten yksinlaulaja tai kuoro.

Laulajana tulin tuntemaan **Veli-Antti Koivurannan** hyvääntuulisenä musiikin ammattilaisena. Hänen toimialueenaan on kehittää orkesteri- ja kuoromusiinilaaja-alaisuutta ryhmille. Vaan tahtipuikko kädessä tuosta hymyilevästä Veli-Antista sukeutui hetkessä tarkkakuuloinen johtaja, joka kuuli sadasosasekunnin liian aikaisin tai liian myöhään aloitetun äänen, tuli se sitten ihmisestä tai soittimesta.

Täsmällisyyttä tarvitaankin, kun johdettavana on kymmeniä soittajia ja laulajia.

Kymmenet soittimet soittavat tahdissa, joten laulajan on myös pidettävä tarkka huoli äänen alkamisesta ja loppumisesta.

Tässä yhden laulua harrastavan kokemuksi opistomme klassisella linjalla. Syksyllä sitten ehkä piano-opintoja!

Vauhdikasta menoa Itäisen Välimeren alueen kulttuuri-illassa Opistotalossa

”Rohkeimmat meistä tarttuivat toisiaan kädestä ja lähtivät tanssimaan piirissä”

Teksti: Pia Castrén-Aaltonen

Kuvat: Eija Inglis ja Merja Eklund

Keskiviikkona 13.1. opisto järjesti yhdessä Suomen Lähi-idän instituutin ja Opistolaisyhdistyksen kanssa Itäisen Välimeren alueen kulttuuri-illan, jossa huomion keskipisteessä oli Irak ja Syyria. Opisto ja yhdistys halusivat molemmat olla mukana tuomassa vaihtelua turvapaikanhakijoiden tylsään ja pitkään odotukseen turvapaikkapäätöksestä. Lähinnä kyseessä oli Kaarlenkadun vastaanottokeskukseen sijoitetut irakilaiset turvapaikanhakijat.

Illan ohjelmassa oli aluksi suomenkielellä pidetyt esitelmät kummastakin maasta. Hakunilan kansainvälisen yhdistyksen toiminnanjohtaja Burhan Hamdon kertoi lyhyesti mutta ytimekkäästi Syyriasta upean powerpoint-esityksen avulla ja hänen jälkeensä YTM Elina Mäntylä esitteli Irakia

pähkinäkuoressa. Nämä esitykset auttoivat meitä kaikkia ymmärtämään, miten vaikea tilanne näissä kummassakin maassa on ja miksi niin monet joutuvat siel-

Laura Zaray

tä pakenemaan. Oli kyllä myös kiinnostavaa kuulla siitä monimuotoisesta ja uskomattoman rikkaasta vanhasta kulttuurista, joka silloisessa Kaksoisvirtain maassa on kukoistanut, ja jonka

hedelmiä ovat monet meille jo itsestään selvyyksiksi muotoutuneet kulttuurin ilmentymät, kuten arabialaiset numerot.

Asiapitoisen osuuden jälkeen olikin vuorossa illan kohokohta. Oppiskahvion Riitta oli loihtinut meille ihania makupaloja Välimerelliseen tyyliin. Tarjolla oli hummusta, tabboulehia, baba ghanoushia, leipää ja oliiveja teen ke-ra. Kylläpä ne olivatkin herkullisia! Herkuttelun jälkeen esitti tanssija Laura Zaray meille upean itämaisen tanssin vihreässä puvussaan, jonka jälkeen pääsimme kaikki tanssimaan.

Laura opetti meille askeleita ja niinpä rohkeimmat meistä tarttuivat toisiaan kädestä ja lähtivät tanssimaan piirissä. Kyllä siinä tahtoivat jalat mennä solmuun,

vaikkeivat ne askeleet niin monimutkaisia olleet. Mutta kun nuoret irakilaiset miehet sitten uskaltautuivat lattialle, niin siinä vasta menoa riitti! Oli hauskaa katsella, kun miehet pitkänä rivinä vauhdikkaasti ja iloisesti kiisivät Viipurinsalin lattialla. Suomalaisia miehiä olisi vaikea kuvitella moiseen menoon. Naiset tyytyivät seuraamaan tanssia seinustalta, koska nämä perinnetanssithan ovat etupäässä miesten tansseja. Mutta lapsia ei onneksi pidellyt mikään, ja kyllä heillä olikin hauskaa!

Burhan Hamdon oli onnistunut saamaan mukaan myös kaksi soittajaa, joista toinen soitti kosketinsoittimia ja toinen tablarumpuja. Oli hienoa saada kuunnelle aitoa elävää soittoa. Ja sitten Burhan tarttui mikrofooniin ja hän osoittautuikin loistavaksi laulajaksi! Minulle kerrottiin

myöhemmin, että hän on omiensa joukossa yhtä suuri tähti kuin meille Jari Sillanpää. Kyllä meidän kelpasi!

Kiitos illan onnistumisesta kuuluu Suomen Lähi-idän instituutille, joka maksoi puolet tarjoilusta ja tanssijan palkan ja siellä erityisesti Anulle ja Suville, Opistolaisyhdistykselle, joka kustansi toisen puolen tarjoiluista ja erityisesti kahvion upealle emännälle Riitalle, niille SPR:n vapaaehtoistoimijoille, jotka toivat turvapaikanhakijoita Opistotaloon, esitelmöitsijöille ja erityisesti Burhanille, joka toi mukanaan soittajat, tanssija Laura Zaraylle, opistoisännille, jotka hienosti hoitivat äänentoisto- ja muut laitteet sekä tietenkin kaikille mukana olleille, jotka tekivät illasta ikimuistaisen.

OHJELMALLISET ILTAMAT

*Opistotalon juhlasalissa
ja viimeinen tunti tanssia Viipurinsalissa*

18.3.

Klo 18-

OHJELMA:

MUSIIKKIA

- Opiston ryhmät esittävät viihdyttäviä ja tanssillisia säveliä
- Puhallinorkesteri Wiipuri ja Viihdeorkesteri Kangastus, johtajanaan Esko Heikkinen

REHTORIN PUHE

TANSSIESITYS

- Modernia tanssia

EINO LEINON RUNOJA

- Stoa lausujat ohjaajana Iiro Kajas

TANSSIESITYS

- Reggaetonia

ISTUMAOSUUS LOPPUU

- ja kahvitarjoilu kastettavan kera oppiskahviossa

TANSSIA, ALKAEN KLO 19.40

- Orkesterin säestyksellä tunti tanssia; Haavekuva Erkki Frimanin johdolla
- Alussa yhteistanssia (Cicapo, Salsa)

KAHVITARJOILUA Y.M.

VAPAA PÄÄSY! KAIKILLE AVOIN!

Julisteen pohjana työväenopiston juliste vuodelta 1950.
Alkuperäinen juliste nähtävillä iltamissa.

**Helsingin
työväenopisto**

www.hel.fi/tyovaenopisto
[f helsingintyovaenopisto](https://www.facebook.com/helsingintyovaenopisto)
[@tyovaenopisto](https://www.instagram.com/tyovaenopisto)

Opistolaisyhdistyksen Oppiskahvio

Oppiskahvio palvelee Opistotalon toisessa kerroksessa opiston opintokauden aikana.

Ma – To klo 9.30 – 20.00
Pe klo 10.00 – 16.00

Oppiskahviossa on saatavana päivittäin itse leivottuja leivonnaisia, suolaisia vitriinituotteita sekä keittolounasta ja salaattiannoksia alkaen klo 11.00.

Yhteystiedot
Riitta Ronkainen, emäntä
Oppiskahvio/ 2. kerros
Helsinginkatu 26
00530 Helsinki
Gsm 050 447 4770
oppiskahvio@opisto.hel.fi

Leipomaan, leipomaan!

Marjamuffinssit,
marja kun marja, 20 kpl

100 gr. margariinia tai voita
1,5 tl. leivinjauhetta
1,5 dl. sokeria
1 tl. kanelia
2 kananmunaa
1 tl. vanilliinisokeria
2,5 dl. vehnäjauhoja
2 dl. puolukoita

Vatkaa margariini sokerin kanssa vaahdoksi. Lisää huoneenlämpöiset munat yksitellen hyvin vatkatun.

Sekoita kaikki kuivat aineet keskenään ja lisää ne taikinaan.

Lisää lopuksi marjat varovasti sekoittaen.

Nostele taikina lusikalla vuokiin.

Paista 200 asteessa, uunin keskiosassa muffinivuoassa, tai pellillä paperisissa leivosvuosissa 12 -14 minuuttia.

Ohje saatu Oppiskahvion henkilökunnalta.

Tervetuloa virkistymään kahvioonamme!

Kesää odotellessa

Kevät alkaa olla käsillä. Me palstaviljelijät ainakin odotamme jo innolla kesää.

Oletko kiinnostunut palstaviljelystä? Haluatko erilaista toimintaa kesäajaksi?

Opistolaisyhdistys on vuokrannut Vuosaaren Uute-
lasta viljelypalsta alueen jo vuosikymmenten ajan.

Viljelypalstat vuokrataan vuosittain ja entisillä viljelijöillä on oikeus vuokrata alue uudelleen, edellyttäen, että palsta-alue on hoidettu annettujen ohjeiden mukaisesti.

Hoitamattomat palstat tullaan jakamaan uudelleen, pelkkä palstamaksu ei riitä.

Joka kevät jotkut palstaviljelijät luopuvat palstoistaan syystä tai toisesta.

Kaikki vapautuneet palstat luovutetaan halukkaille ilmoittautumisjärjestyksessä.

Yleistä aluetta pidetään kunnossa talkoovoimin.

Jokaisen viljelijän velvollisuus on huolehtia oman palstansa ja sen ympäristön kunnossapidosta.

Olemme vastuussa kaupungille alueen kunnossapidosta ja siisteydestä.

Palstatoimikunnalle on annettu toimintavastuu palsta-asioissa.

Jos olet kiinnostunut viljelypalstasta, ota yhteys ja ilmoittaudu palstarekisterin hoitajalle.

virpi.peiponen@hotmail.com

Palstaviljelijöiden kevättapaaminen

30.3.2016 kello 16.00 alkaen palstamakujen vastaanottamisella.

Varsinainen ohjelma klo. 17.00

KESÄN 2016 TALKOOPÄIVÄT

14.5. klo 10 - 15

04.6. klo 10 - 15

21.6. klo 15-20 rikkatalkoot

20.8. klo 14 -16 elojuhlat

10.9. klo 10-15

YHDISTYKSEN RETKET 2016

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys Retkeilytoimikunta osoite:

Helsinginkatu 26, 00500 Helsinki. Raitiovaunut 1A, 2, 3, 8, 9

Tili- ym. tiedot retkeily sivun lopussa!

PE 18.3.16 UUTISVUOTO TV-OHJELMAN NAUHOITUS

Kokoontuminen Studiotalossa, Uutiskatu 5 klo 10.30. Perille pääsee bussilla 23 Rautatien torilta. Kolmas pysäkki Radiokadulla. Nauhoitus klo 11.00 -13.00. Kahvitarjoilu. Hinta 2 € (Viite 8756), (Sinikka Ilmaranta, 050-5114513, sinikka.ilmaranta@gmail.com)

TO 7.4.16 TUTUSTUMINEN YLEISRADION TV-STUDIORYHMÄÄN

Kokoontuminen Uutiskatu 5 klo 14.45. Perille pääsee bussilla 23 Rautatien torilta (kolmas pysäkki Radiokadulla). Perillä tutustumme oppaan johdolla TV-studioihin ja TV-työhön. Hinta 2 € (viite 8772) (Matti Huttunen, puh. 694 2059, mk.huttunen@pp.inet.fi)

LA 11.6.16 KARTANOMATKA SIUNTIOON

Lähtö opistolta klo 9.00. Aamukahvi Kelan Stallcafeet. Sjunbyn ja Suitian linnat. Gårdskullan maatalousmuseo. Siuntion kirkko. Fanjunkars, missä Aleksis Kivi kirjoitti Seitsemän veljestä. Kahvi. Paluu Helsinkiin n. klo 18.00. Hinta 75 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)

LA 18.6.16 PYYNIKIN KESÄ- TEATTERI – Taivaan tulet

Lähtö opistolta klo 10.00. Perustuu Kari Väänäsen TV-sarjaan. Lounas klo 12.00 ravintola Marttiinassa. Esitys alkaa klo 14.00. Hinta 80 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302,

mk.huttunen@pp.inet.fi)

TO 7.7.16 RETKI VALLISAAREEN

Kokoontuminen Kauppatorilla Koleran-altaan luona klo 11.00. Lähtö JT-Linien vesibussilla klo 11.15. Kierros alkaa klo 11.35. Lähtö Vallisaaresta klo 13.35, Saaressa kuljetaan luontopolkua pitkin, joten hyvät jalkineet ja säänkestävä vaatetus tulisi varata mukaan. Hinta 22 € (Viite 8811) (Raimo Lähdesmäki 050-3801116 raimo.lahdesmaki@gmail.com)

LA 9.7.16 SAMPPALINNAN KE- SÄTEATTERI – Nunnia ja konnia

Lähtö opistolta klo . Ruokailu ravintola Teinissä. Hinta 70 € (Viite 8811) (Raimo Lähdesmäki 050-3801116 raimo.lahdesmaki@gmail.com)

TI 19.7.16 SAUNARETKI KALLIO- NIEMEEN

Kokoontuminen Vuosaaren metroasemalla klo 12.00. Saunomista ja ruokailu. Makkaranpaistoa. Hinta 20 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)

SU 24.7.16 HEINOLAN KESÄ- TEATTERI – Voi veljet!

Lähtö opistolta klo 10.00. Ruokailu. Esitys alkaa klo 15.00. Tarkemmat tiedot seur.esite.

Hinta € (Viite 8837) (Tuula Halmirinne, tuula.halmirinne@pp.inet.fi)

LA 6.8.16 HAMINA TATTOO

Lähtö opistolta klo 9.00. Lounas Varuskuntakerholla. Esitys alkaa klo 14.00. Väliaikatarjoilu. Hinta € (Viite 8756), (Sinikka Ilmaran-

ta, 050-5114513, sinikka.ilmaranta@gmail.com)

Vaikka retki olisi täynnä, kannattaa kysyä viimehetken paikkoja. Muista ilmoittautua ensin ja maksa retki vasta sitten kun tiedät, että mahdut mukaan.

LIPPUJEN MYYNTI: Ilmoittautuessa annettava kaikkien lähtijöiden nimet ja puhelinnumerot - Teatterimatkojen ja konserttien maksut viisi, muut neljä viikkoa ennen tapahtumaa - Lipunmyynti opiston toiminnan aikana tiistaisin opistolla, Helsinginkatu 26, 2. krs kahvio klo 16.00 -17.00. Jos maksat käteisellä varaathan tasarahat. Maksettu matka on vahvistettu varaus. Jos maksaja on muu kuin retkelle lähtijä, siitä on ilmoitettava ennen maksua matkanvetäjälle.

Tili: FI94 8000 1901 2344 77, Maksun saaja: Retkeilytoimikunta.

Käytä viitenumeroa.

HUOM.! Hintoihin ei sisälly matkavakuutus. Noudatamme lainmukaisia peruutusehtoja.

Retkille, joissa on ruokailu, tulee ilmoittautumisen yhteydessä kertoa mahdollinen allergia ym. Päivitetty ohjelma www.opisto.hel.fi - Työväenopiston esittely - Opistolaisyhdistys - Retket tai opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi. Ilmoittaudu sähköpostilistalle sipsukoponen@hotmail.com, saat ajankohtaista tietoa ja uuden ohjelman. Voimassaoloaika 29.2.2016, jolloin ilmestyy uusi esite. Muutokset mahdollisia.

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

JÄSENETUJA

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa. Jäsenyys on ilmainen. Käy täyttämässä jäsenkortti opiston toimipisteissä. Lisätietoja opistolaisyhdistyksestä ja opistoisänniltä.

Alennus edellyttää työväenopiston taideopiskelijaleimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia.

OMPELUN JA KÄSITYÖN ERIKOISLIIKKEET

Tikata

- 10% normaalihintaisista tuotteista

Tallinnanaukio Itäkeskus

Itäkatu 11, Hki

Avoinna: ma-pe klo 10-19, la 10-16

Puh. 09-7591380

info@tikata.fi, www.tikata.fi

Lankamaailma

Kurssimaksun kuitin esittämällä

-10% alennuksen normaalihintaisista neulelangoista ja kudonta-materiaaleista. Alennus ei ole voimassa verkkokaupassa.

Liikekeskus Ogeli, Kylänvanhimantie 29 Hki 64. Puh. 09 774 1177

www.nordiaprodukt.fi

www.lankamaailma.fi

info@lankamaailmanordia.fi Aukioloajat: ma-pe 9-19, la 10-16, su 12-16

Ullaka Oy

-10% verkkokaupan ostoksista. Alennuksen saa tarjouskoodilla.

Koodi: OPISTO 16K lisätään verkkokaupassa ostoskorin ensimmäisellä sivulla Tarjous-koodit-kenttään. Se on voimassa kesään saakka. Minimi-tilaus: vähintään €20 tilaus oikeuttaa alennukseen. Toimitusmaksu: €3,50/tilaus riippumatta tilauksen koosta

www.ullaka.fi Sienitie 46 Hki 76.

Puh: 010-2355200 asiakaspalvelu@ullaka.fi

Myös tilauksen nouto onnistuu sopimalla noutoajan puh. 0102355200.

Nouto-osoite: Sienitie 46, Hki 76.

Tempera Oy

-10-20% normaalihintaisista tuotteista

Tunnetusti monipuolinen valikoima taiteilijatarvikkeita.

Puh. 096129 290 www.tempera.com

myynti@tempera.com

Uudenmaankatu 16 Hki 12

Avoinna: ma-pe 9-18, la 10-15

Uudenmaankadun akryyli ja DIVERSE

- 10% normaalihintaisista tuotteista

Erinomainen valikoima taiteilijatarvikkeita: Golden Paints, Koh-I-Noor, Saunders Waterford, Rublev, jne. Värejä, papereita, telineitä, siveltimiä, ym. tarvikkeita.

Uudenmaankatu 11 Hki 12

Puh. 045 8485005

www.diverse.fi, shop@diverse.fi

ti-pe 11.00-17.30, la 12-16

su-ma suljettu.

Taide- ja kehysliike Kamiter-Ars Oy

- 10% normaalihintaisista tuotteista

Helsinginkatu 6 Hki 50

Taiteilijatarvikkeita ja kehystystä.

Puh. 09 710 048, tiina.tainio@kartiina.fi

Avoinna: ti-pe klo 10-18 la 10-14

Myös mahdollisuus järjestää näyttelyitä yksin tai yhdessä

Taidetarvikeliike Giotto

- 20% normaalihintaisista tuotteista. Alennus ei koske tarjoustuotteita.

Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima.

Mechelininkatu 16 Hki 10

Puh. 09406 473 info@giotto.fi

www.giotto.fi

Avoinna: ma-pe 9.30-17.30, la 10-14

Kehysgalleria Art & Frame

- 20% normaalihintaisista tuotteista

Kehystystä, kehyksiä, lasia, paspispahvia, -leikkureita, kaikki kehystyksen tarvikkeet ja työkalut.

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 E Hki 18

Puh. 040 562 1041 - Seppo Sinkkonen

Avoinna: ti-pe 10-17

Taidemaalariiliiton tarvikemyynti

- 20% normaalihintaisista tuotteista

Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita.

Erottajankatu 9 B Hki 13 - sisäpiha

Puh. 09 - 6811 0511

www.painters.fi/tarvike.html

email: tmltarvikkeet@artists.fi

Avoinna: ma-to 9.15-17, pe 12-1

Taidekehystämö, taiteilija-tarvikkeita Snow White Oy

- 20% normaalihintaisista tuotteista.

Laaja valikoina taiteilijatarvikkeita, värejä, kehyksiä, papereita, maalaus-pohjia ym...

Alennus ei koske kehystämispalveluja.

Hämeentie 2 M 1 Hki 53

- hallia vastapäätä Puh. 09762 083

Avoinna: ma-pe 9-18, la 9-15

Tuubi Oy

-10% normaalihintaisista tuotteista

Hyvä valikoima tarvikkeita harrastajalle ja ammattilaiselle. Lönnrotinkatu 23 Hki 12

Puh. 09-4182 2200 www.tuubi.com

email: tuubi@tuubi.com

Avoinna: ark. 10-17.30, la 11-18

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry:n sääntömääräinen

VUOSIKOKOUS

pidetään lauantaina 23.4.2016 kello 14.00 alkaen opistotalolla Helsinginkatu 26, 00530 Helsinki.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, joihin kuuluvat mm. toiminta- ja tilikertomuksen käsittely vuodelta 2015 sekä vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille.

Muistathan ottaa mukaasi jäsenkortin.

Kokouksen jälkeen tarjotaan perinteiset kokouskahvit.

TERVETULOA

Hallitus

Yhdistyksen jäsenkortti

Helsingin työväenopiston
opistolaisyhdistys ry

Nimi _____

Opistolaisyhdistys on opiskelijan edunvalvoja
Jäsenoikeus on jokaisella Helsingin suomen-
kielisen työväenopiston opiskelijalla

Tämä osa yhdistykselle

Jäsenkortti
Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Nimi _____

Allekirjoitus _____

Voimassa toistokäsi

Opistolaisyhdistyksen
Oppiskahvio
palvelee Opistotalon 2. krs Helsinginkatu 26,
00530 Helsinki

Zachris Castrenin Säätiö
jakaa apurahoja Helsingin suomenkielisen
työväenopiston opiskelijoille
puh. +358 50 511 7000

Tämä osa jää opiskelijalle

Hallitus vuonna 2016

Kuva: Hannele Ägren

Hallituksen jäsenet: vas. Eija Inglis, Merja Eklund, Ritva Nuutinen, Leena Hellgren, Riitta Huber, Annikki Piilonen ja Viljami Wiirilinna. Takana vas. Teemu Björkbacka ja Markus Sohlström. Kuvasta puuttuvat: Tuula Halmirinne ja Virpi Peiponen.

Opistolaisyhdistyksen sääntömääräinen syyskokous pidettiin marraskuussa 2015.

Kokouksessa käsiteltiin hallituksen esittämät toiminta- ja taloussuunnitelma alkaneelle vuodelle 2016. Toimintasuunnitelmaan hyväksyttiin yhdistyksen 100-vuotishistoriikin aloittaminen jo tämän vuoden aikana. Asia on hallituksen valmistelussa. Puheenjohtajana jatkaa kaksivuotiskauden Ritva Nuutinen. Hallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle valittiin uusiksi jäseniksi Merja Eklund, Virpi Peiponen, Viljami Wiirilinna ja edelleen jatkamaan Tuula Halmirinne.

Opiston tervehdyksen kokoukseen toi rehtori Taina Saarinen.

Hän kertoi opiston tämänhetkisistä painoalueista. Alueet ovat kuntalaistarpeen huomioon ottaminen, demokratia ja osallisuus, Terveys ja hyvinvointi, uudet oppimisympäristöt ja opetuksen johtaminen. Oppiainekohtaisia opetussuunnitelmia valmistellaan tämän vuoden loppuun mennessä.

Lopuksi rehtori esitti kysymyksen meille, mitä opistolaisyhdistys on pohtinut vuoden 2016 tavoitteiksi opiston suhteen?

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Kotisivu: www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi

Sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi

Hallitus vuonna 2016

Tehtävänimike	Nimi	Sähköposti	Puhelinnumero
Puheenjohtaja	Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Varapuheenjohtaja	Viljami Wiirilinna	viljami@wiirilinna.net	040 828 3352
Sihteeri	Leena Hellgrén	leenam.hellgren@luukku.com	040 847 9637
Varasihteeri	Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
Tiedotussihteerit	Riitta Huber ja	riitta.huber@hotmail.com	050 324 3726
	Merja Eklund	merja eklund@hotmail.com	050 565 9354
Taloudenhoitaja	Markus Sohlström	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935
	Teemu Björckbacka	tbjorkba@welho.com	040 575 4717
	Tuula Halmirinne	tuula.halmirinne@pp.inet.fi	
	Virpi Peiponen	virpipeiponen@hotmail.com	046 556 6883
	Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
Jäsensihteeri	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629

Toimikunnat vuonna 2016

Kahvilatoimikunta	Pj Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Palstatoimikunta	Pj Teemu Björckbacka	tbjorkba@welho.com	040 575 4717
- palstarekisteri	Virpi Peiponen	virpipeiponen@hotmail.com	
Retkeilytoimikunta	Pj Matti Huttunen		040 832 4302/694 2059
Seniorikerho	Raili Salonen	raili.i.salonen@luukku.com	09 325 1629
Tiedotustoimikunta	Riitta Huber ja Merja Eklund		
Itäinen toimikunta	Pj Torsti Tuominen	tuominen.torsti@gmail.com	050 570 6442
Keskinen toimikunta	Pj Merja Eklund	merja eklund@hotmail.com	050 565 9354
Pohjoinen toimikunta	Pj Annikki Piilonen	annikki.piilonen@pp.inet.fi	044 527 0450
Eteläinen toimialue	Yhteyshenkilö Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
Läntinen toimialue	Yhteyshenkilö Riitta Huber	riitta.huber@hotmail.com	050 324 3726
Koillinen toimialue	Yhteyshenkilö Merja Eklund	merja eklund@hotmail.com	050 565 9354

Vastaava toimittaja: Ritva Nuutinen

Lehden taitto: Hannele Ågrén

Painopaikka: Helsingin Painopalvelut Oy

www.opistolaisyhdistys-helsinginsto.fi

Sähköposti: opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi